

लघाः दिनमुक्तम् । मासमुक्तम् ।
 यथा पलम् । विपलम् । दक्षः । पलम् ।
 ७ तुला । १० । ५८ ॥ ५ । २६ ॥
 ८ दक्षिकः । ११ । २२ ॥ ५ । ४१ ॥
 ९ धनुः । ११ । २० ॥ ५ । ४० ॥
 १० मकरः । १० । १२ ॥ ५ । ६ ॥
 ११ कुम्भः । ८ । ३४ ॥ ४ । १७ ॥
 १२ मीनः । ७ । ३४ ॥ ३ । ४७ ॥
 तत्र खदेशाधुनिकलममानम् ।

लघाः दिनमुक्तम् । मासमुक्तम् ।
 यथा पलम् । विपलम् । दक्षः । पलम् ।
 १ मेघः । ८ । १२ ॥ ४ । ६ ।
 २ वृषः । ६ । ३६ ॥ ४ । ४८ ॥
 ३ मिथुनम् । १० । ५४ ॥ ५ । २७ ॥
 ४ कर्कटः । ११ । २० ॥ ५ । ४० ॥
 ५ सिंहः । ११ । ८ ॥ ५ । ३४ ॥
 ६ कन्या । १० । ५८ ॥ ५ । २६ ॥
 ७ तुला । ११ । १२ ॥ ५ । ३६ ॥
 ८ दक्षिकः । ११ । २२ ॥ ५ । ४१ ॥
 ९ धनुः । १० । ३८ ॥ ५ । १६ ॥
 १० मकरः । ६ । १० ॥ ४ । ३५ ॥
 ११ कुम्भः । ७ । ५६ ॥ ३ । ५८ ॥
 १२ मीनः । ७ । ३४ ॥ ३ । ४७ ॥

अथ लक्ष्मकालीनलमस्यग्रहचरितफलम् ।
 “लक्ष्मि चरिते रोमी शशनि वलयुतो
 रूपवान् वित्तयुक्तो
 भौमे अङ्गः सुवाम्नी शशधरतनये सर्व-
 शास्त्रार्थवेत्ता ।
 जीवे दाता पवित्रः सुकविरथ गते भार्गवे
 मङ्गलेशः
 सौरौ कळूतिगात्रस्तमसि च नियतं वर्धते
 धर्महीनः ॥”
 इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ * ॥
 अपि च ।

हरिरुवाच ।

“उदयन्तु समारम्भ राशौ भावः स्थितौ हर ।
 खराश्यादौ ब्रजेदङ्गि वङ्भिः वङ्भिस्तथा
 निशाम् ॥
 मीने मेघे च पञ्च स्युस्ततो वृषकुम्भयोः ।
 मकरे मिथुने तिस्रः पञ्च चापे च कर्कटे ॥
 सिंहे च दक्षिके पट्टे च सप्त कन्या तुल्ये तथा ।
 एता लक्षप्रमाणेन घटिकाः परिकीर्तिताः ॥
 शरपूर्वमावशानेपुरसाब्जोव्यधिसागराः ।
 लङ्कोदया हि हे वस्तु लक्ष्मा मेघादयोऽथवा ।
 मेघलक्ष्मी भवेद्वत्सा वृषे भवति कामिनी ।
 मिथुने सुभगा कन्या वेष्टा भवति कर्कटे ॥
 सिंहे चेवाव्यपुत्रा च कन्यायां रूपसंयुता ।
 तुलायां रूपमैश्वर्यं दक्षिके कर्कशा भवेत् ॥
 सौभाग्यं धनुषि स्याच्च मकरे नौचगामिनी ।
 कुम्भे चेवाव्यपुत्रा स्यात्कीने वैराग्यसंयुता ॥
 तुला कर्कटको मेघो मकरश्चैव राशयः ।
 चरकायाणि कुम्भाश्च स्थिरकार्याणि नैव हि ॥

पञ्चाननो वृषः कुम्भो दक्षिकः स्युः स्थिराणि हि ।
 कन्या धनुश्च मीनश्च मिथुनं द्विखभावतः ॥
 द्विखभावानि कर्माणि कुम्भादेव विचक्षणः ।
 यात्रा चरेण कर्मणा प्रवेष्टव्यं स्थिरेण तु ।
 देवस्यापनवेवाहं द्विखभावेन कारयेत् ॥”

इति गारुडे ६२ अध्यायः ॥

लघः, पुं, (लघ् + क्तः) निपातनात् साधुः । यद्वा,
 लघ् + क्तः । “ओ लघ्नी । लघः लघवान् ।
 लघुजरोदुबन्धवलादिङ्भावे नलं स्यात् ॥”
 इति लघुवृद्धे दुर्गाचिह्नः । स्तुतिपाठकः ॥
 तत्पठ्यायः । प्रातर्गेयः २ स्तुतिव्रतः ३ । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ स्तुतः ४ । इति जटाधरः ॥

लघः, त्रि, (लघ् + क्तप्रत्ययेन साधुः) । सक्तः ।
 लज्जितः । इति मेदिनी ॥

लघकः, पुं, (लघ् एव । स्वार्थे कन्) । प्रतिभूः ।
 इत्यमरः ॥ हे लागा इति जामिन इति च
 स्याते । तत्कार्ये लघकः । ओ लघ्नी ग्रीडे
 क्तः । स्वार्थे कन् । प्रतिनिधिर्भवति प्रतिभूः
 क्षिप् । इति तट्टीकार्या भरतः ॥

लघिका, स्त्री, नमिका । इत्यमरटीका ॥

लघ, इ प्रोषे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
 सक०-सेट्) । इ, लङ्गते । प्रोष इह अल्पी-
 करणम् ।

‘यं आधिरतिदीप्ताङ्गं कदाचित् न लङ्गति ॥’
 इति हलायुधः ॥
 गीतावप्यन्ये । अन्ये चालङ्घ्युः शैलान् । इति
 दुर्गादासः ॥

लघ, इ क लिषि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-
 पर०-अक०-सेट्) । इ क, लङ्गयति । लिषि
 दीप्तौ । इति दुर्गादासः ॥

लघ, इ ङ अङ्गुगम्योः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भा०-आत्म०-अक०-सक०-च-सेट्) । इ,
 लङ्गते । ङ, लङ्गते । असुक् भोजनाभावः ।
 तथा च ।

‘ये गुणा लङ्गने प्रोक्तास्ते गुणा लघुभोजने ॥’
 इति वैद्यकम् ॥

लङ्गने उपवासे इत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

लघट्, पुं, (लङ्गते मध्यस्थानमसृङ्कोत्तरस्थाने
 पतति भ्रूतं इतस्ततो गच्छतीति वा । लङ्ग +
 “लङ्गनलोपश्च ॥” उणा० १।१३४ । इति अटिः ।
 नलोपश्च धातोः ।) वायुः । इत्युणादिकोषः ॥

लघटिः, पुं, (लघ् गतौ + अटिः । इद्भावः) ।

वायुः । इत्युणादिकोषः ॥

लघिमा, [न] पुं, (लघोभावं । लघु + “पृष्ठादिभ्य
 इमनिच्चा ॥” ५ । १ । १२२ । इति इमनिच्) ।

लघुलम् । (यथा, रघुः । १३ । ३७ ।

“ब्राह्मा हविर्गन्धि रजोविमुक्तः
 समयुते मे लघिमानमात्मा ॥”)

तत्तु शिवस्याद्यैश्वर्यान्तर्गतं सैश्वर्यविशेषः । यथा,

“लघिमा वशितेशिन्तं प्राकान्यं महिमाणिमा ।

यत्र कामावसाधितं प्राभिरेन्वर्थममृधा ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

(अवहुमतलम् । इत्यलम् । यथा, आर्यासप्त-
 शत्याम् । ६० ।

“अये लघिमा पञ्चात् महतापि विधीयते नहि
 महिम्ना ।

वामन इति त्रिविक्रममभिदधति दशावतार-
 विदः ॥”)

लघिष्ठः, त्रि, अयमनयोरेषां वा अतिशयेन लघुः
 इत्यर्थे इहप्रत्ययेन निष्पन्नः । अतिशयलघुत्व-
 युक्तः । इति आकरणम् ॥ (यथा, विदग्धसुख-
 मण्डने ।

“भवन्ती रम्भोरु चिदश्रवदन्तानिरधुना

स रामोऽपि स्याता न युधि पुरतो लक्ष्मणयुतः ।

गमिष्यत्येवोच्चैर्निपदमधुना वानरचन्द्र-

लघिष्ठेर्द वृष्टाक्षरपरविलोपात् पठ पुनः ॥”

सौतारावणयोस्तुप्रत्युक्तिरियम् । सप्तमाक्षर-

लोपे त्वेव वाक्यम् । यथा । “दशवदनन्तानिः ।”

“स्याता युधि ।” “उच्चैः पदम् ॥”)

लघीयान् [सु] त्रि, अयमनयोरेषां वा अति-

शयेन लघुः इत्यर्थे इयसुप्रत्ययेन निष्पन्नः ।

अतिशयलघुत्वयुक्तः । इति आकरणम् ॥

(यथा, महाभारते । २ । ६३ । १४ ।

“न वै सन्दर्हि पालयते लघीयान्

यत्नां समानेयति राजपुत्रि ॥”)

लघु, स्त्री, (लङ्गते अनेनेति । लङ्ग + “लङ्गिन्लो-

नलोपश्च ॥” उणा० १ । ३० । इति कुः ।

धातोर्नलोपश्च ।) शीघ्रम् । इत्यमरः ॥

(यथा, रामायणे । २ । ४६ । २१ ।

“यावदेव तु संसृप्तास्तावदेव वयं लघु ।

रथमारुह्य गच्छामः पन्थानमकुतोभयम् ॥”)

लघ्यागुरु । इति मेदिनी । ये, ५ ॥ लामञ्जकम् ।

इति/राजनिर्वयटः ॥ (अस्य पर्यायो यथा,—

“लोमञ्जकं सुनालं स्यादृष्टालं लयं लघुः ।

इष्टकापथकं सेयं नलदद्यावदातकम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

हस्ताश्विनीपुष्यनक्षत्राणि । यथा, बृहत्-

संहितायाम् । ६८ । ६ ।

“लघु हस्ताश्विनपुष्याः

पथ्यरतिज्ञानभूषणकलासु ।

शिल्पौषधयानादिषु

सिद्धिकराणि प्रदिष्टानि ॥”

कालपरिमाणविशेषः । यथा, भागवते । ३ ।

११ । ७ ।

“अथान् पञ्च विदुः काष्ठां लघुता दश पञ्च च ।

लघूनि वै समान्ताता दश पञ्च च नाङ्किकाः ॥”

पुं, प्राणायामविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ३६ ।

१३—१४ ।

“लघुमध्योत्तरीयाख्यः प्राणायामस्त्रिधोदितः ।

तस्य प्रमाणं वक्ष्यामि तदलं शृणु मे ॥

लघुर्द्वादशमात्रस्तु द्विगुणः स तु मध्यमः ।

त्रिगुणाभिस्तु मात्राभिस्तमः परिकीर्तितः ॥”)

लघुः, स्त्री, पृक्ता नाम औषधिः । इति मेदिनी ।

ये, ५ ॥ (तथास्याः पर्यायः ।